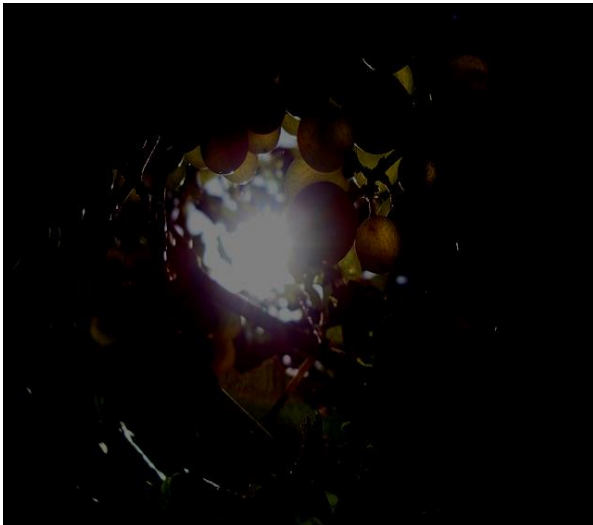

خداوند از ثمره اعمال بندگانش خشنود می گردد

خطبه انجیل یوحنا فصل 15 ایه 1-8

در فصل بهار جهت کاشت دانه ها ، مراقبت های زیادی بر روی باغ و باغچه ها می شود مثل تهیه کود و یا وسایل باغبانی. همه این زحمت ها و زمان مصرف شده ان به این معنی می باشد که برای بدست آوردن یک محصول خوب ادم بایستی صبر داشته باشد تا مزد کارهای خود را بگیرد و با رویدن جوانه های نو برایش شادی و سرور به ارمغان بیاورد.

در خطبه امروز ، عیسی از خداوند همانند یک باغبان یاد می کند. خداوند برای مراقبت از بندگانش از هیچ کوششی

دریغ نکرد و از زمان پیدایش انسان تا به امروز به فکر او بود و برای ان زحمت های فراوانی کشید که حتی در جایی پسر خودش را در این راه فدا نمود. عیسی همان تنه درخت انگور است که از خود خداوند سرچشمه گرفته شده است. کسی که دوست دارد با تمام وجودش درکنار ما باشد. و ما نیز شاخه های این درخت انگور هستیم که اجازه داریم از عیسی نیرو بگیریم. حال با این توضیحات از این باغ خداوند چه چیزی می توان انتظار داشت؟ آیا این همان انتظار دیدن رشد جوانه های داخل باغچه ما نیست؟ بله ، خداوند نیز هم در باغ خودش همیشه بندگان خودش را جستجو می نماید. ولی از طرفی دیگر ما نگاهی به این دنیا می اندازیم و می بینیم که در این باغ نمی توان انتظار میوه های زیادی را داشت چراکه در این سرزمین ، بدبختی و مشکلات ادمی بسیار زیاد می باشد و همچنین ثمره ای که از این باغ بیرون می آید از خداوند سرچشمه نمی گیرد بلکه از مرگ ناشی می گردد. ما در طول تاریخ این موضوع را می توانیم به واضح ببینیم که چطور انسانها از نظر روحی و جسمی به نابودی کشیده شده اند. آنها هیچ وقت طعم شیرین محبت خداوند را نچشیده اند. در این دنیا رنج ها و نیازمندی های زیادی وجود دارد که از این رو می توانیم کمبود محبت و شادی حقیقی را کاملا درک نماییم. تنفر ، حسادت و مرگ نتیجه ای است که انسان ها همیشه در پایان اعمالشان می بینند. بله ، این عاقبت ادم هایی است که به درخت انگور یعنی عیسی متصل نمی باشند و اصلا نمی دانند که نیروی عیسی چه قدرتی دارد. خداوند با شناختی که از زندگی بشر داشته است بخوبی می داند که نیاز به بندگان زیادی دارد تا با نام و قدرت او بتوانند به کسان دیگر خبر خوش او را به همه ابلاغ نمایند. نگاه خداوند ما ، هنوز هم بر کلیسا و بندگانش می باشد و هر بار بندگان جدیدش را پیدا می نماید. توجه عیسی بر تک تک ما مسیحیان و کلیسا می باشد که از این رو ما همه می توانیم به همچین خداوند بزرگ و مهربانی ببالیم. حال برای خداوند خیلی نا امید کننده می باشد اگر تعدادی از انسان ها در زیر چتر او نباشند. به عبارت دیگر ، چه دردناک است وقتی که انسان ها دیگر در کلیساها باقی نمی مانند و یا راهی به ان پیدا نمی کنند. عیسی در مثالی برای ما شرح می دهد که خداوند اگر شاخه ای ثمره خوبی نداشته باشد ان را خواهد برید. این به این معنی می باشد که اگر کلیسایی در همان سطح از رشد خود ساکن بماند و یا اگر کلیسایی تلاشی برای ابلاغ کلام خداوند نکند و یا اگر اعضای کلیسایی دست از دعا

کردن بکشند و یا از کمک کردن انسان های نیازمند خسته بشوند ، اینجا است که خدا انها را از خود جدا خواهد کرد. این تصویری که عیسی برای ما روشن می نماید خیلی شوک آور می باشد. کسی که از اعتقاد مسیحی خودش دور شود محکوم به تباهی شدن می شود و خداوند او را از نگاه پاکش کنار می گذارد و از محبتش برای او دریغ می نماید. این یک حقیقت است که ما بدون نیروی زندگی بخش عیسی به هیچی خواهیم رسید. ولی این را هم باید بدانیم که خداوندی که همه چیز را به ما هدیه می دهد از ما انتظار نتیجه و ثمره خوبی دارد.

عیسی به ما گوش زد می کند که یک مسیحی بدون ثمره ، نمی تواند فرزند خدا باشد. حال با این سخن وظیفه ما چیست؟ ما بایستی برای بدست آوردن خواسته های خدا از کجا شروع کنیم؟ ما از زمان های دراز با کار و تلاش آشنا هستیم و از پس خیلی مشکلات و سختی های بشری درآمده ایم. ولی با این حال می بینیم که ثمره ای در ان نمی توانیم پیدا کنیم چون در خلقت بشر ناامیدی نیز وجود داشته است و همین امر سبب گشته تا خداوند از ما دلسرد شود. ما مسیحیان نبایستی کارهایی که در کلیسا انجام می دهیم را با ثمره معنوی خداوند اشتباه بگیریم. از زمان های دراز همه ما شاهد ان بودیم که چطور ایده های بشارتی مسیحیان به بیراهه کشیده شده اند چراکه همه انها اهداف انسانی را دنبال می کردند و یا بر اشخاص خاصی اعتقاد داشته و یا متکی بودند که باعث نابودی همه برنامه های انها انجامید. همانطور که جمله های بالا گفته شد شاخه های درخت انگور به تنه ان متصل می باشد و انها بدون ان نمی توانند میوه ای به بار آورند. عیسی در این باره به روشنی می گوید که شما در من بمانید و من هم در شما ، زیرا شما بدون من هیچ نیرویی ندارید.

در تمام اعمال و تفکرهای ما بایستی فقط این مسئله در مرکز باشد که در عیسی باقی بمانیم. مثال درخت انگور این را برای ما روشن می سازد که این شاخه ها نیستند که تنه درخت را شکل می دهند بلکه این عیسی است که از زمان اول برای ما انسان های گناهکار وجود داشته است و برای همین او خودش را فدای اعمال گناه الود ما ساخت. و حتی ما قبل از اینکه به فکر ثمره دادن بی افتیم با نام عیسی غسل تعمید گرفته ایم و با ان رشد کردیم که در ان عیسی به ما می گوید که شما ها از این پس دیگر پاک گشته اید و دیگر نیازی به انجام هیچ چیزی نمی باشد چراکه عیسی تمام مایحتاج ما را داده است. و فقط این نیاز است که ما در کلام و نام او بمانیم. این کلمات بایستی همیشه برای ما گفته شود. نیروی عیسی همیشه بایستی به سوی ما روانه شود. سخن عیسی درباره درخت انگور با جمله های یوحنا 6 که درباره مراسم نان و شراب است در رابطه نزدیکی هستند: کسی که جسم و خون مرا دریافت می نماید من در او خواهم ماند و او در من.

فقط یک ثمره ای وجود دارد که خدا از ان راضی می باشد و ان این است که ما در عیسی بمانیم و به او وابسته گردیم. ما این کلام را بدون تنه درخت انگور نمی توانیم متوجه شویم. عیسی برای ما تمام خوشبختی ها و زندگی را از این تنه به شاخه هایش منتقل می سازد. و این داده ها همه بر ضد تمام اساس و قوانین ما انسان ها می باشد. قوانینی که ما انسان ها برای خودمان نوشته ایم و اگر از عهده یکی از انها برنیاوریم با مجازات مواجه خواهیم شد. حال چیزی که عیسی در ما می کارد یک سری قانون نمی باشد بلکه دانه امید زندگی می باشد و جایی که ان می روید یک زندگی واقعی را برای شخص به ارمغان خواهد آورد. و ادم در این حالت نیازی نیست که به درختان بگوید که شما بایستی اکنون میوه بیاورید زیرا از این به بعد همه چیز به خودی خود اتفاق خواهد افتاد و خونی که در رگ این درختان می باشد به صورت خودجوش حرکت کرده و باعث سبز شدن برگ های درخت گشته و شکوفه های بهاری را به ارمغان

خواهد آورد. چیزی که انجیل همان تاثیر را در ما خواهد گذاشت. و باعث شکوفا شدن بندگان می شود که نوید بخشش خداوند یکتا را به ما می دهد. که در این صورت انسان ها با دیدن این رویدادها به سوی ما می آیند. آنها دوست دارند که گوشه ای از زندگی ما را ببینند تا معنی واقعی زندگی کردن را بفهمند که همین باعث تشنه شدن آنها به عیسی می شوند زیرا آنها مسح زندگی کردن هستند و نه مردن. این ها را عیسی به ما نوید می دهد تا شادی ما کامل گردد.

آمین